

[Alfred Hansen]

disse tilskud? Hvorfor stillede det radikale venstre så ikke ændringsforslag til lovforslaget om vikarordning, så man kunne have fået fjernet den eksklusivaftale, det radikale venstre påstår der er i forslaget om vikarordning?

Hans Jørgen Jensen (S):

Jeg har noteret mig, at venstre i hvert fald har stemt for lov om tilskud til vikarordning inden for jordbruget. Denne ordning indeholder en bestemmelse om, at man skal være medlem af en forening for at kunne nyde godt af denne vikarordning. Den ene dag stemmer venstre åbenbart for, at man skal have en eksklusivbestemmelse i en lovgivning, og den næste dag stiller man forslag om, at den skal ophæves på andre områder. Det må undre befolkningen, at partiet venstre hermed demonstrerer, at når det drejer sig om landbrugsinteresser, skal der være eksklusivbestemmelser, men organisationernes frie ret til at indgå eksklusivbestemmelser vil man ikke acceptere.

Jeg vil gerne understrege over for offentligheden, at socialdemokratiet naturligvis stemte for dette lovforslag – også med den bestemmelse – fordi vi respekterer, at man skal være medlem af organisationer for at kunne have visse rettigheder i dette samfund. Der er mange mennesker, som kører på frihjul ved at stå uden for organisationerne, og jeg mener, at det ikke er den slags ting, man skal gøre.

Når vi i Danmark har et arbejdsmarked, der er roligt og afbalanceret og fornuftigt, så skyldes det, at de faglige organisationer med arbejdsgiverne også aftaler eksklusivbestemmelser, og det er en ret lille del af de aftaler, der findes. Jeg skal ikke gå i enkeltheder med disse ting, det gjorde jeg ved førstebehandling; jeg vil gerne understrege, at det, man også er ved at tage skridt til fra forslagsstillernes side, er at angribe aftalefriheden i vort samfund i dens allerdybeste betydning. Jeg kan ikke forestille mig, at det kan være forslagsstillernes mening.

Når man nu har siddet og hørt på denne debat, så skal man passe på – den kan jo være lidt følelsesbetonet – at sige, at det minder lidt om et politisk drilleri. Jeg vil bare sige til de radikale, som jo er blevet rost, så det næsten er skamrosning, at de ikke skal

tage imod denne ros, for jeg tror, at den er betinget.

Det, det radikale venstre har ret til, er at have den opfattelse, at man bør have en lovgivning på disse områder. Det har vi ikke. Jeg synes, det er en klog politik, hvad man fra det radikale venstres side siger til de partier, som her og nu, uden at have gennemtænkt dette forslag, vil have, at man skal lave en lovgivning. Hvis man vil lytte til et godt råd fra anden side, så synes jeg, at det ville være klogt, at de radikale ikke gik ind på den tankegang, at man skal vedtage dette lovforslag her og nu, men at man virkelig giver sig tid til at få det gennemarbejdet, sådan at det er i orden. Jeg synes, man skal undersøge konsekvenserne af et sådant forslag, hvis det bliver gennemført. Jeg håber ikke, at det bliver gennemført, men jeg synes, det er rimeligt også i denne debat at få mine bemærkninger og dermed socialdemokratiets synspunkter med ind i billedet.

Vi mener, at vi kan leve og at vi kan leve godt i det danske samfund uden den lovgivning, man her vil prøve at fremme. Jeg kan sige, at socialdemokratiet under ingen omstændigheder vil medvirke til en sådan lovgivning. Jeg tror, at fornuften vil sejre, også når vi nu skal til at bearbejde det videre under udvalgsarbejdet, således at vi i hvert fald ikke vedtager dette forslag i denne samling. Jeg håber, at når undersøgelserne har fundet sted, vil det vise sig, at vi har ret i vores betragtninger – hvad jeg føler mig hundrede procent overbevist om – at vi kan leve uden disse bestemmelser, sådan at vi overhovedet ikke får nogen lov på dette område, når vi først har set, hvilke konsekvenser det kan få.

Poul H. Møller (KrF):

Jeg er enig med hr. Hans Jørgen Jensen i, at vi nok kan leve uden denne lovgivning, men jeg mener, at vi kan leve endnu bedre, hvis vi får gennemført dette lovforslag.

Det er femte gang, kristeligt folkeparti fremsætter dette forslag. De første gange var der ikke nogen særlig tilslutning – det ligger helt tilbage i oktober 1974 – men senere blev der bredere tilslutning, og vi har haft den glæde de sidste to gange at have de konservative som medforslagsstillere, og i sidste omgang også venstre. Vi fandt frem til under førstebehandling i denne omgang, at der